

РЕШЕНИЕ

№ 24510

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1453** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 71 от Закона за водите (ЗВ).

Образувано е по жалба на „Димкос 2008“ ЕООД, депозирана чрез Константин С. - управител на дружеството, срещу Решение № 228/05.11.2019 г., издадено от министъра на околната среда и водите, с което на основание чл. 68 от Закона за водите е отказано издаване на разрешително по подадено заявление с вх. № ПВ-42/14.10.2019 г. от „Димкос 2008“ ЕООД за ползване на акваторията на язовир „В.“ с цел „Плаващо съоръжение в язовир „В.“ – несамоходна плаваща база Б-102 „П.“.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. В тази връзка се сочи, че Планът за управление на речните басейни в И. район за басейново управление /ПУРБ/ за периода 2016-2021 г., приет с решение на Министерски съвет на РБ № 1106/29.12.2016 г. е бил предмет на съдебно обжалване, като с Решение № 12483/20.09.2019 г. на ВАС, Трето отделение, е отменен. Въпреки това обаче, оспореният отказ бил мотивиран именно с отменения ПУРБ. Твърди се, че преценката на административния орган, извършена по реда на чл.62, ал.1 от ЗВ е бланкетна, без посочване на конкретни причини за отказ, които да представляват несъвместимост по смисъла на чл.62, ал.1, т.1-4 от ЗВ.

Жалбоподателят счита, че немотивирано МОСВ е приел, че притежаваната от „Димкос 2008“ ЕООД плаваща база е потенциален източник на замърсяване, без

наличието на конкретни доказателства за това. Сочи, че в случая предвид констатираните от министъра непълноти в приложените към заявлението документи, същият е следвало да укаже необходимостта от отстраняване на нередовностите в определения от закона срок по смисъла на чл.61, ал.3 от ЗВ. Постановяването на директен отказ представлявало нарушение на административнопроизводствените правила. Счита, че неправилно органът е приел, че следва да е налице документ по реда на Закона за опазване на околната среда или по чл.31 от Закона за биологичното разнообразие, доколкото се касае за обект, за който вече е било издавано разрешение за ползване на воден обект за предишен период.

По изложените съображения се претендира нищожност на оспореното решение или отмяната му като незаконосъобразно.

Делото е било насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, като с протоколно определение от 29.06.2020 г. производството по същото е било спряно на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК вр.чл.144 АПК, до произнасянето на ВАС по адм.дело № 924/2020 г.

С определение № 19567/11.10.2024 г. съдебното производство е било възобновено, тъй като на 08.10.2024 г. в съда е постъпило уведомление, че по адм.дело № 2397/2022 г. по описа на ВАС, петчленен състав-I колегия е постановен съдебен акт – Решение № 9132/23.07.2024 г., препис от което е изпратен.

В съдебното заседание, проведено по делото, дружеството –жалбоподател се представлява от пълномощника си –адв.В., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена от съда. Изразява становище, че предвид влязлото в сила Решение на ВАС за язовир „В.“, са отпаднали основанията на административния орган. В този смисъл преценката, извършена в хода на административното производство се явявала неправилна. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък и доказателства за извършеното им плащане. Представя писмени бележки.

Ответникът – Министър на околната среда и водите, чрез процесуалния си представител – юрк.Т. изразява становище за неоснователност на жалбата. Акцентираща на обстоятелството, че атакуваното решение е издадено не само въз основа на отменения ПУРБ. Допълнителни съображения в тази насока излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от жалбоподателя за адвокатско възнаграждение, тъй като делото не се отличавало с фактическа и правна сложност.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред органа е започнало по заявление на „Димкос 2008“ ЕООД вх. № РВ-42/14.10.2019 г. за издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект – язовири по Приложение № 1 към Закона за водите по чл.46, ал.1 ЗВ, с приложения към него декларация за липса на парични задължения на дружеството към държавата и общината от 14.10.2019 г.; договор за покупко –продажба на плаваща база за отдых „П.“ от 28.09.2009 г.; позволително за плаване № 20-4399-09 от 23.10.2009 г., издадено от Изпълнителна агенция „Морска администрация“; свидетелство за годност от 16.10.2014 г., издадено от Изпълнителна агенция „Морска администрация“, валидно от 15.10.2019 г. ; застрахователна полица №[ЕИК]/08.02.2019 г.; скица и координати на ползвана площ; Протокол №

86/27.10.2018 г. за преглед на неконвенционален кораб –плаваща база „П.“; договор за почистване на отпадни води от плаващи бази в язовир „В.“ от 16.08.2016 г.; фактура № [ЕГН]/30.09.2019 г. за почистване на отпадъчните води; фактура № [ЕГН]/10.10.2019 г. за извозване на битови отпадъци и Протокол от 11.09.2019 г. за преглед на котвените съоръжения.

На основание чл. 62 от Закона за водите е издадена Преценка изх. № ПВ-42/05.11.2019 г. В същата е посочено, че за водното тяло „Язовир В.“ в ПУРБ 2016-2021 г. е поставена екологична цел „постигане на добро състояние на амониеви йони, опазване на доброто химично състояние и предотвратяване на влошаването му“ /Приложение № 1 към Раздел 5 на ПУРБ/. За опазване на водите, предназначени за питейно-битово водоснабдяване в Програмата от мерки на ПУРБ 2016-2021 г. /Раздел 7/ за водно тяло „Язовир В.“ са предвидени следните мерки и действия: мярка "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), с действия за изпълнение на марката: 3."Прекратяване след изтичане на срока на действие на съществуващите разрешителни за ползване на язовири, предназначени за питейно водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване (код DW_4_3) и мярка "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), действие 4."Преустановяване издаването на нови разрешителни за ползване на язовири, предназначени за питейно-битово водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване" (код DW_4_4).

Посочено е още, че тъй като плаващите бази са потенциален източник на замърсяване, искането за издаване на разрешително за ползване на язовир „В.“ за „плаващи съоръжения в язовири“ не може да бъде удовлетворено, тъй като дейността е несъвместима с предназначението на язовира за питейно –битово водоснабдяване.

Констатирана е и несъвместимост с обществените интереси и нуждите на населението по смисъла на чл.49, ал.1, т.3 и т.4 от ЗВ.

По отношение на съответствието с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство е посочено, че разпоредбата на чл. 119 ЗВ предвижда, че за опазването на водите, предназначени за питейно-битово водоснабдяване, в планове за управление на речните басейни се определят: 1; всички водни тела, които се използват за питейно-битово водоснабдяване и имат средно денонощен дебит над 10 куб. м или служат за водоснабдяване на повече от 50 човека; 2. водните тела, които се предвижда да бъдат използвани за питейно-битово водоснабдяване; 3. програми за мониторинг на водните тела със средно денонощен дебит над 100 куб. м. Опазването на водите, предназначени за питейно-битово водоснабдяване, се осъществява така, че да се предотврати влошаването на техните качества, както и с цел намаляване на нивото на пречистването на водите за постигане на изискванията на наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 3 от Закона за водите (Наредба № 9/16.03.2001 г. за качеството на водата, предназначена за питейно –битови цели, обн. ДВ.бр.30/2001 г.). В язовирите, предназначени за питейно–битово водоснабдяване, в съответствие с Наредба № 3 от 16.10.2000 г. за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно –охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно–битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди, е въведена пълна забрана не само за стопански дейности, но и за свободен достъп до

тях. Ето защо, в преценката се приема, че искането не е в съответствие с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от вътрешното законодателство.

В преценката се приема още, че няма възможност за съвместно използване на съществуващите и предвижданите за изграждане съоръжения за исканото ползване.

Въз основа на фактическите констатации, изложени в Преценка изх. № ПВ-42/05.11.2019 г. е издадено оспореното решение, с което на основание с чл. 68, т.3, т.3а и т.4 от ЗВ във връзка с чл. 62, ал.1 от ЗВ е отказано издаване на разрешително по подаденото от „Димкос 2008“ ЕООД заявление. Решението е получено срещу подпис от пълномощник на дружеството на 13.11.2019 г.

По жалби на дружествата "Екомаркет" ЕООД, "Екорентимпекс" ООД, "Барбелику" ЕООД, „Матглас“ ЕООД, "Свещаров" ЕООД, "Л. И. А. -2000" ООД, "Толидо Транс"ООД, "Радима 52" ЕООД, "Димкос 2008" ЕООД и "Интерпром" ЕООД срещу План за управление на речните басейни в Източнореломорския район за периода 2016-2021 г. и Националната програма за изпълнението му, приети с решение № 1106/29.12.2016 г. на Министерския съвет, в частта за предвидените мерки по отношение на водно тяло-язовир "В." за опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване, чрез: мярка "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), действие 3. "Прекратяване след изтичане на срока на действие на съществуващите разрешителни за ползване на язовири, предназначени за питейно водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване (код DW_4_3) и мярка "Опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване" (код DW_4), действие 4."Преустановяване издаването на нови разрешителни за ползване на язовири, предназначени за питейно-битово водоснабдяване за обекти и дейности, които са несъвместими с ползването им за питейно водоснабдяване" (код DW_4_4) е било образувано административно дело № 2397/2022 г. по описа на ВАС, Петчленен състав - I колегия, като в останалата си част процесният ПУРБ е влязъл в сила и не е бил предмет на оспорване.

С Решение № 9132/23.07.2024 г., постановено по адм.дело № 2397/2022 г. по описа на ВАС, петчленен състав-I колегия е отменен План за управление на речните басейни в Източнореломорския район за периода 2016 -2021 г. и Националната програма за изпълнението му, приети с Решение № 1106/29.12.2016 г. на МС, в обжалваната част за предвидените мерки по отношение на водното тяло – язовир „В.“ за опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, разполагаща с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред административен акт. Жалбата е депозирана в срока по чл.149 от АПК, като разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери административния акт издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

На първо място, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от

компетентен орган съгласно чл. 68, ал. 1 във вр.чл.52, ал.1, т.1 от ЗВ - министъра на околната среда и водите. Решението е издадено в предписаната от закона форма и съдържание. Изложени са конкретни фактически и правни основания за неговото издаване. Редът и условията за издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект са уредени в разпоредбите на чл.61 - чл.71 ЗВ. След проверка на съответствието на представените документи от молителя с изискванията по чл. 60 от ЗВ, административният орган пристъпва към преценка по същество на искането през призмата на чл. 62, ал.1, т.1 - т.8 ЗВ. Разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ЗВ изисква преценката да е в писмена форма и същата е определена, като неразделна част от документацията, въз основа на която се издава разрешителното или отказът за издаване на разрешително. Процедурата по ЗВ не предвижда предоставяне на преценката по чл.62 на заявителя, като отделен етап от административното производство, тъй като същата е неразделна част от документацията, въз основа на която се издава разрешителното и обективира извършения анализ на допустимостта и основателността на искането. Това дава яснота и информираност относно мотивите послужили за издаване на отказа.

В съответствие с визираните правила, при процедиране на депозираното заявление вх. № РВ-42/14.10.2019 г.е извършена преценка за съответствие по смисъла на чл.62 от ЗВ.

Въпреки, че в обстоятелствената част на решението на органа е посочено, че не са представени описаните документи по чл.60 ЗВ, в диспозитива на решението, същите не са посочени като основание за постановения отказ. По тази причина съдът счита, че не е необходимо да се изследва този въпрос, доколкото в решението изрично е посочено, че констатираните несъответствия в приложените документи, не влияят върху преценката на искането по чл.62, ал.1 от ЗВ, поради което и не е необходимо тяхното отстраняване в срок.

Преценката за материалноправна законосъобразност на оспореното решение, предполага преценка на мотивите на органа, формирани в резултат на извършена от същия проверка на изпълнението на условията за издаване на разрешително. Видно от съдържанието на издадения административен акт, същият е мотивиран с наличие на пречките по чл. 68, т. 3 и т. 3а и т.4 от ЗВ. Според посочените разпоредби органът по чл. 52, ал. 1 отказва издаване на разрешително, когато: върху водовземането и/или ползването на съответния воден обект са наложени ограничения, с които целта на искането е несъвместима (т.3); по реда на чл. 62 е установена невъзможност за задоволяване на искането (т.3а) и не са спазени изискванията, посочени в закона (т.4). От събраните по делото доказателства се установи, че сочените пречки не са налице. Ето защо, оспореното решение е постановено в противоречие с материалноправните разпоредби. В случая следва да се вземе предвид, че след отмяна на ПУРБ за периода 2016-2021 г. в обжалваните части относно предвидените мерки за язовир „В.“- опазване на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване, основното съображение за постановяване на обжалвания отказ е сочената несъвместимост с обществените интереси – опасност от негативно въздействие върху качеството на водата, като основна жизнена потребност на всеки човек. В конкретиката на настоящия казус следва да се отбележи, че сочената от процесуалния представител на ответника „опасност от негативни въздействия върху качеството на водата“ не е изследвана в хода на административното производство, а е бланкетно заявена в текста на преценката и на оспореното решение. Независимо, че в

процедурата по чл. 62 от ЗВ не е изрично регламентирана възможността да се включат независими експерти, за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за издаване на административния акт – в случая исканото разрешително, няма пречка на основание чл. 39 от АПК, компетентният да се произнесе административен орган по чл. 52 от ЗВ да ползва заключения на експерти.

С оглед изложеното необосновано административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 68, т.3а и т.4 вр. чл. 62, ал.1, т.2, вр. чл. 49, ал.1, т.3 и т.4 от ЗВ – нарушаване на обществените интереси, когато в резултат на водовземане или ползване се създава опасност от нарушаване на условията на плановете за управление на речния басейн, както и опасност от негативно въздействие върху качеството на водите.

По така изложените съображения, подадената жалба се явява основателна, а оспореният административен акт следва да бъде отменен, като преписката се върне обратно на административния орган, за ново произнасяне.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените разноски по делото, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК, съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени такива в общ размер на 650 лева, от които: 50 лева заплатена държавна такса и 600 лева заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие /л. 140 от делото/.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение, следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението за един адвокат е 1000 лева, като в настоящия случай заплатеното адвокатско възнаграждение е под нормативно определения минимум, поради което и не следва да бъде ревизирано.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 228/05.11.2019 г., издадено от министъра на околната среда и водите, с което на основание чл. 68 от Закона за водите е отказано издаване на разрешително по подадено заявление с вх. № ПВ-42/14.10.2019 г. от „Димкос 2008“ ЕООД за ползване на акваторията

на язовир „В.“ с цел „Плаващо съоръжение в язовир „В.“ – несамоходна плаваща база Б-102 „П.“.

ИЗПРАЩА преписката на министъра на околната среда и водите за ново произнасяне по заявление вх. № ПВ-42/14.10.2019 г., със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, посочени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите за ЗАПЛАТИ на „Димкос 2008“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на 650 /шестстотин и петдесет/ лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване в 14-дневен срок от връчването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: